

nesker legemlig Revselse. Jeg vil henstille til den højtærede Justitsminister, at der, naar Tilsynet nu faar dette Vederlag for sit Arbejde, da ogsaa drages Omsorg for, at det ikke overlades til Tjenesteyndet paa Bølgdgaard at besørge Opdragergerningen. Denne Gerning er sandelig saa vanskelig, at den kun bør udøves af de bedst mulige Kræfter.

Under et Besøg, jeg aflagde paa Anstalten, gjorde Forstanderen mig opmærksom paa, at hvad der særligt gjorde, at man arbejdede besværligt derovre paa Anstalten, og hvad der særligt foranledigede, at Resultaterne mange Gange kun blev smaa, var, at Eleverne ikke er tilstrækkeligt sorterede. Der var saa mange vanskelige Elever, som ret ofte ødelagde de mindre vanartede, saaledes at det næsten var umuligt at faa et godt Resultat. Dette beklagede Forstanderen sig som sagt over til mig, da jeg tilfældigt aflagde et Besøg paa Anstalten, og jeg kan vanskelig tænke mig, at Forstanderen ikke har udtalt det samme overfor Tilsynskomiteen. Jeg mener da, at det har været Tilsynskomiteens Pligt overfor Justitsministeriet at gøre opmærksom paa, at man maa tænke paa en saadan Sortering af disse Elever, og at de vanskeligste burde isoleres og skilles ud fra de mindre vanskelige. Det er ikke blot en Pligt overfor de unge Mennesker at sørge for, at de saa vidt muligt kan blive bragt paa ret Køl igen og kan blive gode, nyttige Samfundsborgere, men ogsaa Samfundet maa have en stor Interesse i, at dette Opdragerarbejde faar det bedst mulige Resultat, idet Udgiften dertil ikke er saa ringe; den andrager, saa vidt jeg ved, 600—700 Kr. pr. Elev aarlig.

Med disse Ord skal jeg som sagt anbefale, at Tilsynskomiteen faar dette Vederlag for sit Arbejde, men jeg henstiller til den højtærede Justitsminister, at det samtidig maa blive tilkendegivet Tilsynskomiteen, at man ønsker at faa disse Forhold nærmere undersøgt, som jeg her har peget paa. Det vilde nemlig være heldigt, om Ildebrandenes Antal paa Bølgdgaard blev betydeligt indskrænket, saa at man ikke hvert Øjeblik skal opkræmmes ved Beretninger om, at Eleverne har stukket Ild paa Gaarden, men at man derimod kunde faa et statistisk Materiale fra denne Anstalt, som kunde vise, at de Penge, som der gives ud til Opdragelse og Vejledning for disse unge Mennesker, er godt anvendte.

Justitsministeren (Zahle): Den ærede Ordfører (Poul Christensen) udtalte an-

gaaende Nr. 155 i Betænkningen, at det var Finansudvalgets Ønske, at det Tilskud til Lægehjælp og Sygekasser, der bevilges til afsides liggende Steder, kun skulde gives for 3 Aar ad Gangen, for at man ikke skulde se en Stationsby blomstre op, hvor en Læge kan have en god indtægt-givende Praksis og dog vedblive at faa Statstilskud. Jeg kan tiltræde baade Motiveringen og Slutningen, som er draget af denne Begrundelse, og fra Justitsministeriets Side skal Opmærksomheden være rettet paa at imødekomme dette velbegrundede Krav.

Under Nr. 157 i Betænkningen og i det tilsvarende Ændringsforslag har Finansudvalget foreslaaet at nægte en Bevilling paa nogle faa Tusinde Kroner til Opførelse af Bolig for en Forvalter paa Udby Pigeheim eller rettere til en Avlsbestyrerbolig. Jeg beklager, at Finansudvalget ikke har villet give denne Bevilling, men jeg maa naturligvis bøje mig for denne Nægtelse, naar det høje Ting følger Finansudvalget. Sagen er, at der i flere Aar paa Udby Pigeheim har været ansat en dygtig Avlsbestyrer, som har udført sit Arbejde tilfredsstillende. Han ønsker nu at indgaa Ægteskab, og for at han skal kunne det samtidig med at blive paa Udby Pigeheim, maa der bygges en Bolig til ham, hvor han kan bo som gift. Naar man nægter de dertil nødvendige Penge, maa jeg gaa ud fra, at Følgen deraf er, at den dygtige Avlsbestyrer opgiver sin Stilling ved Udby Pigeheim, for man kan jo ikke haabe, at han opgiver sin Kærlighed. Naar han altsaa alligevel gifter sig, vil det sige, at Udby Pigeheim gaar Glip af en dygtig Avlsbestyrer, og om det er økonomisk at fremkalde dette ved at nægte denne ringe Bevilling til Opførelse af en Bolig til ham, kan være et meget omdisputabelt Spørgsmaal. Men naar Finansudvalget foreslaar det høje Ting at gøre det, vil jeg ikke modsætte mig det, det er jo et Spørgsmaal af ikke vidtrækkende Betydning.

Jeg kan slutte mig til det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen), der indtrængende anbefalede det højtærede Finansudvalg til tredie Behandling at slutte sig til det paa Finanslovsforslaget stillede Forslag om at yde en Bevilling til at indkøbe Grund og Hus, hvor nu Handbjerg Pigeheim er. Der er foreslaaet at bevilge 9,000 Kr. til Grunderhvervelse; til den Pris kan Grunden nu faas, og det maa efter de Oplysninger, der foreligger for mig, siges at være en rimelig Pris. Men